

НАПРЯМ 7. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-391-3-33>

ВПЛИВ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ НА РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

Брич Леся Володимирівна

*кандидат наук з державного управління,
доцент кафедри педагогіки та інноваційної освіти,
Національний університет «Львівська політехніка»*

Державна політика відіграє ключову роль у формуванні розвитку людського капіталу через ряд причин. Відтак, саме держава може суттєво вплинути на напрямок та ефективність розвитку людського капіталу, впливаючи на економічне зростання, соціальну справедливість та загальний добробут суспільства. Взаємозв'язок політики в галузі освіти, охорони здоров'я та ринку праці наголошує на складності та важливості державного втручання у розвиток людського капіталу. Насамперед, освітня політика є наріжним каменем розвитку людського капіталу. Інвестиції держави у якісну освіту від раннього дитинства до вищої освіти закладають основу для кваліфікованої та знаючої робочої сили. Політика, що забезпечує доступ до освіти для всіх, включаючи маргіналізовані та знедолені групи, безпосередньо сприяє скороченню нерівності та сприяє соціальній мобільності. Крім того, адаптація освітніх програм для включення цифрової грамотності та критичного мислення готує студентів до викликів сучасної робочої сили, підвищуючи їхню можливість працевлаштування та потенціал для інновацій. Політика охорони здоров'я також має вирішальне значення у розвиток людського капіталу. Здорове населення є основою продуктивності та економічного зростання. Державна політика, що забезпечує загальний доступ до охорони здоров'я, просуває ініціативи в галузі охорони здоров'я та забезпечує продовольчу безпеку, сприяє фізичному благополуччю населення, дозволяючи людям повною мірою брати участь в освіті та ринку праці. Інвестиції в охорону здоров'я не лише покращують якість життя, а й скорочують прогули у школах та на робочих місцях, що безпосередньо впливає на економічне зростання [1–3].

Окрім слід зазначити, що політика в галузі праці та зайнятості додатково впливає на розвиток людського капіталу, формуючи можливості для застосування навичок та знань у робочій силі. Програми,

які сприяють створенню робочих місць, справедливій заробітній платі та безпеці на робочому місці, гарантує, що люди можуть ефективно робити внесок в економіку. Більше того, трудова політика, що заохочує гендерну рівність та недискримінацію, сприяє формуванню більш інклюзивної та різноманітної робочої сили, яка, як відомо, сприяє інноваціям та творчості.

Державна політика також впливає на розвиток людського капіталу за допомогою прямих та непрямих стимулів для інвестицій приватного сектора у освіту та навчання. Податкові пільги, гранти та державно-приватне партнерство можуть стимулювати підприємства інвестувати у розвиток своїх співробітників, сприяючи підвищенню загального рівня кваліфікації національної робочої сили. Такий спільний підхід між урядом та приватним сектором підвищує відповідність програм освіти та професійної підготовки потребам економіки. Крім того, імміграційна політика істотно впливає на розвиток людського капіталу, впливаючи на приплив кваліфікованої робочої сили до країни та країни. Політика, спрямована на залучення іноземних талантів, може допомогти заповнити прогалини у кваліфікації в економіці, стимулюючи інновації та конкурентоспроможність. І навпаки, політика, що обмежує імміграцію, може призвести до нестачі кваліфікованих кадрів та перешкоджати економічному зростанню.

Таким чином, зазначимо, що державна політика є потужним інструментом формування розвитку людського капіталу, що має глибокі наслідки для економічного зростання, соціальної справедливості та добробуту суспільства. За допомогою стратегічних інвестицій в освіту, охорону здоров'я та ринок праці, а також шляхом створення сприятливого середовища для безперервного навчання та участі приватного сектору уряду можуть підвищити якість та продуктивність свого людського капіталу. Це, у свою чергу, дає країні можливість досягти сталого розвитку та адаптуватися до викликів глобального масштабу, що гіпершвидко змінюється.

Список використаних джерел:

1. Райт Г. Державне управління / пер. з англ. Є. Івашка, О. Коваленка, С. Соколик. Київ : Основи, 1994. 191 с.
2. Цветков В.В. Демократія – Управління – Бюрократія: в контексті модернізації українського суспільства : монографія. Київ : Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2001. 203 с.
3. Сікорська І.М. Загальнотеоретичні проблеми ефективності державного управління. *Державне регулювання економічного розвитку* : зб. наук. праць. ДонДАУ: Державне управління. Донецьк, 2003. Випуск 29. С. 46–52.